

Příběh inspirovaný vypravováním pana Jirouška napsala Adéla Kittlerová

DĚDA – NÁŠ HRDINA

„Dědo, pojď nám vyprávět, jak to bylo, když jsi byl malý!“

„No tak dobře, třeba tohle jsem vám ještě nevykládal. Koncem března 1939 jsem byl v Jihlavě u tety a u strýce, když tam vypálili synagogu. A já jsem se šel k té vypálené synagoze podívat. Procházel jsem se, když jsem uviděl kluky v bílých ponožkách.“

„Dědo, kdo jsou kluci v bílých ponožkách?“

„To byli mladí Němci – Hitlerjugend. Měli tam zrovna hlídku, tak jsem se raději otočil a šel pryč.“

„Dědo, bál ses?“

„Ani ne, nebylo se čeho bát, nebo jsem si to alespoň myslel. Došel jsem na ke květinářství, kde měli nádhernou výlohu, až na jedno. Uprostřed visela veliká vlajka s hákovým křížem. Chvilku jsem ji pozoroval a poté jsem si odkašlal.“

„Odkášlal sis schválně?“

„Schválně, neschválně, odplivnul jsem si – to víš, kluk z vesnice – ale skončilo to na výloze! Shodou okolností přesně uprostřed vlajky! Teď byl ten pravý důvod, začít se bát. Už jsem v zádech cítil našťvaný pohled Němců. Otočím se a vidím, že se ke mně ty bílé punčochy začaly blížit. Na nic jsem nečekal, začal jsem utíkat, co nejrychleji jsem uměl.“

„Utekl jsi jim dědo?“

„Nepředbíhej zlatíčko. Když už jsem si myslel, že dál běžet nezvládnou, uviděl jsem uličku a rychle jsem do ní zahrnul. Němci běželi dál rovně. Až poté mi došlo, že kdybych nebyl dostatečně rychlý a kluci z Hitlerjugend by mě chytli, mohlo to se mnou hodně špatně dopadnout.“

„Dědo, ty jsi náš hrdina!“

